

Acțiune introdusă la 30 septembrie 2022 – Andreas Nienaber/EUIPO – St. Hippolyt Mühle Ebert (BoneKare)

(Cauza T-609/22)

(2022/C 441/35)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamant: Andreas Nienaber (Cloppenburg, Germania) (reprezentant: J. Eberhardt, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: St. Hippolyt Mühle Ebert GmbH (Dielheim, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamantul

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „BoneKare” – marca Uniunii Europene nr. 10 055 903

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 4 august 2022 în cauza R 436/2022-1

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv la plata celor efectuate în fața diviziei de anulare și a camerei de recurs a EUIPO.

Motivul invocat (Motivele invocate)

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 59 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 95 alineatul (1) a treia teză din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 30 septembrie 2022 –Nienaber/EUIPO (BoneKare)

(Cauza T-610/22)

(2022/C 441/36)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamanți: Jannah Nienaber (Cloppenburg, Germania), Andreas Nienaber (Cloppenburg) (reprezentant: J. Eberhardt, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale BoneKare – cererea de înregistrare nr. 18 411 756

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 4 august 2022 în cauza R 348/2022-1

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii în fața camerei de recurs.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Ațiune introdusă la 30 septembrie 2022 – Marico/EUIPO – Regal Impex (SAFFOLA)

(Cauza T-611/22)

(2022/C 441/37)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Marico Ltd (Mumbai, India) (reprezentanți: B. Collett și S. Malynicz, Barristers-at-Law)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Regal Impex Ltd (Harrow, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală SAFFOLA – marca Uniunii Europene nr. 12 568 739

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 3 iulie 2022 în cauza R 1538/2021-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a intervenientei, dacă cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO decide să intervină, la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă și să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Motivele invocate

- Camera de recurs a încălcat articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului prin faptul că a concluzionat în mod eronat că titularul mărcii Uniunii Europene a demonstrat utilizarea serioasă a mărcii contestate în ceea ce privește „uleiuri și grăsimi comestibile”;
 - camera de recurs a săvârșit în mod evident o eroare, din punct de vedere procedural și legal, în ceea ce privește constatarea că uleiul de floarea soarelui este o grăsime comestibilă.
-